

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG. REDACTEUREN:
J. KNEPPELHOUT — N. A. STIGTER

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG 10 MAART 1939 12 BLZ. No. 24

1849

1939

D.S.M.G. APOLLO

XVIIIe LUSTRUM

Tot de uitverkorenen te behooren, die gedurende de laatste vijf jaren lid, en zelfs actief lid, van het D.S.M.G. „Apollo” zijn geweest, is een voorrecht, zoo groot en veelzijdig, dat men er gemakkelijk in slagen zou, de afgunst op te wekken van hen, die, om welke reden ook, zich hiervan gespeend zien. Ware het niet, dat bescheidenheid en naastenliefde het mij verbood, gaarne zou ik hoog opgeven van deze uitverkorenheid. Nu zullen slechts wij — leden — en de oud-leden van ons gezelschap kunnen begrijpen, hoe groot genoemd voorrecht is.

En juist voor hen, maar ook voor onszelve, is het interessant het wel en wee van „Apollo” gedurende de laatste vijf jaren eens na te gaan.

In elke vereeniging gaat het nu eenmaal op en af, zoo ook hier. En zou men bij het vorige lustrum hebben moeten toegeven, dat het gezelschap beter dagen gekend had, thans kan men met volle overtuiging zeggen, dat Apollo een conjunctuur-tijd beleefd, zooals deze in zijn geschiedenis nog maar zelden is voorgekomen.

Waarom kunnen wij dit toeschrijven?

Als oud-bestuurslid ben ik maar al te zeer geneigd de stelling te huldigen, dat de bloei van eene vereeniging recht evenredig is met het enthousiasme van het bestuur. Maar niet alleen bescheidenheid zou mij dit verbieden, ook de werkelijkheid is anders. Moeten ons, die in de laatste vijf jaren bestuurslid waren, deze pluimen dus weer van de hoed genomen worden, één enkele mag blijven staan. Want wel is het omgekeerde waar, namelijk, dat eene vereeniging niet bloeien kan, als het bestuur niet zijn plicht doet. Het is voornamelijk het groote respect voor mijn opvolgers, wier bemoeiingen ik van zoo nabij kon gadeslaan, dat mij deze stelling deed neerschrijven. Maar onder welke gunstige omstandigheden hebben zij kunnen werken! Vele en goede krachten onder de leden, vele, goede en trouwe oud-leden, uitnemende solisten, een schier volmaakte dirigent, dit alles aangevuld met een groeiende belangstelling en sympathie onder de Delftsche burgerij, die zich uit in steeds voller wordende zalen en een groot aantal donateurs.

De nieuwe opbloei zette het jaar na het vorige lustrum in, doordat een onverwacht groot aantal zeer goede krachten zich als lid kwam aanmelden. Daar het met goede krachten niet alleen goed, maar tevens aangenaam musiceeren is, begon ook het geregeld maken van kamermuziek weer te ontstaan. Men mag gerust zeggen, dat dit vijf jaar geleden niet meer voorkwam (dan een week voor het concert ten bate van „Ziekenhulp”). Toen begon het: eerst met een vast trio, al spoedig met

een strijkquartet; vele ouderen namen nu ook de viool weer ter hand om sonate's te studeeren en het gevolg bleef op het eerstvolgende Armenconcert (ten bate van „ziekenhulp”) niet uit: een overvol programma, terwijl er nog enkele spelers zich aanboden, die niet konden optreden. Niets bleek moeilijker voor het Bestuur, dan een geschikte keuze te doen uit de zich aanbiedende ensemble's voor de nu volgende armenconcerten. Het gelukte dit jaar pas de keuze voldoende te beperken, zonder te veel enthousiasme teleur te stellen.

Het programma der Heerenconcerten bleef uit den aard zeer uitgebreid. Het gezelschap mag zich dan ook verheugen in een aantal vaste ensembles en zelfs in een dispuut-gezelschap van ware liefhebbers, onder de bescherming van niemand minder dan Prof. Dr. Ir. C. B. Biezeno, ons jongste Gouden-Eerelid.

Maar ook het orkest beleefde goede jaren. In het algemeen mag zeker gezegd worden, dat de repetities beter bezocht werden dan voor het vorige lustrum, en zelfs wil het mij voorkomen, dat de leden er met meer genoegen en toewijding aan deelnemen. De lijst van programma's der laatste vijf jaren toone aan, welk een stoutmoedigheid de dirigent had met zijn orkest; een stoutmoedigheid, die voor een symphonie van Haydn of Mozart zelfs niet terugschrok. Ingewijden zullen weten, dat deze muziek voor dilettanten-orkesten tot de moeilijkste behoort. De moed van den dirigent mag als een stille hulde aan het orkest worden opgevat, te meer als men weet, hoe goed deze dirigent langzamerhand met „Apollo” en zijn orkest bekend is.

In 1936 was het Gezelschap zoo gelukkig te mogen herdenken, dat de heer Leo Ruygrok voor de vijftiende maal de groote uitvoering leidde. Als blijk van hoogachting voor des dirigenten arbeid benoemde het Gezelschap hem tot Gouden-Eerelid.

Datzelfde jaar vermeldde het programma de „Abschiedsymphonie” van Joseph Haydn. Het gold hier afscheid te nemen van het Gouden-Eerelid Prof. Dr. M. de Haas, als hoogleeraar. De vrees bestond met recht, dat het orkest hiermede zijn oudste en beste lid zou verliezen. Maar nam Prof. de Haas als hoogleeraar afscheid, het volgend jaar kon het bestuur de juist-benoemde Eere-Voorzitter opnieuw als orkestlid inschrijven. De, van het Gezelschap geheel nieuwe, onderscheiding was slechts de feitelijke erkenning van de plaats, die Prof. de Haas er reeds jaren innam.

Een enkel woord over de plaats, die het Gezelschap in het D.S.C. inneemt, moge hier niet ontbreken. Vooral in de laatste jaren wordt er vaak de nadruk op gelegd, dat de cultureele vereenigingen in het Corps te weinig belangstelling genieten. Voor het D.S.M.G. „Apollo” is het tegendeel echter waar.

En met de toenemende bloei van het Gezelschap nam ook het respect van het niet-musiceerende deel van het Corps toe, en mede ook de erkenning van de groote belangrijkheid van het Gezelschap. Zij het een feit, dat een musiceeren van studenten onderling (en zeker op deze schaal) buiten Corpsverband ondenkbaar is, al was het alleen al om de daarvoor noodzakelijke eensgezindheid en minimum gelijkheid van geestesgesteldheid, ook is zeker waar, dat het Corps zonder muziekgezelschap belangrijk aan beteekenis zou verliezen. Een poging, deze beteekenis wat nauwer te omschrijven, en daarmee tevens het wezen van het Gezelschap naar voren te brengen, moge hier volgen.

In tegenstelling met alle andere ondervereenigingen bestaat het D.S.M.G. „Apollo” ter wille van zijn leden en is men niet lid (althans actief lid) ter wille van het Gezelschap. Het musiceeren zit nu eenmaal een aantal Corpsleden in het bloed. Dat deze zich tot een gezelschap vereenigen, doet de prestaties slechts verhoogen.

Er zijn nu eenmaal menschen, voor wie het genieten van de schoonheid in de muziek een onontbeerlijke levensfactor is. Hem, voor wien dit niet zoo is, zal het moeilijk te begrijpen zijn.

Wat is nu het doel van het Gezelschap?

„Het doen genieten en het nastreven van de ware schoonheid”, is het eenige antwoord. Schoonheid, die het hoogste is, wat op aarde bestaat, die zich, met geloof en liefde, verheft boven al het aardsche. Zij kent geen goed of kwaad, geen vreugde of leed, geen hartstochten, geen tegenstellingen; zij bindt zich niet aan stof of tijd. Zij behoort tot het Goddelijke.

Wie schoonheid als een aardsch, door menschen uitgedacht begrip beschouwt, wie haar gebonden denkt aan bepaalde wetten, vormen of verhoudingen, wie over haar wil filosofieeren, haar wil ontleden en definieeren, die kent haar niet. Maar wie deze ware schoonheid kent, zal ook de oprechtheid en de onschatbare waarde van ons streven kunnen beseffen. Vele blijken van waardeering hiervoor mocht het Gezelschap gelukkig steeds ontvangen en vele anderen boden steeds een behulpzame hand.

Moge „Apollo” tot in lengte van dagen in zijn streven naar de ware schoonheid volharden, waarmee zijn voortdurende bloei verzekerd zal zijn!

J. B. F. VAN H.

Aansluitend op bovenstaande drukken wij hieronder de programma's van de „Apollo”-concerten der laatste vijf jaren:

1934. Darius Milhaud, 2e Suite Symphonique;
César Franck, Variations Symphonique;
Ernest Bloch, Concerto Grosso.
1935. Pietro Locatelli, Trauer Symphonie;
Guiseppe Tartini, Violconcert d-moll;
Gustav Mahler, Adagietto uit de 5e Symphonie;
Claude Debussy, a. Dance Sacrée, b. Dance Profane;
Bela Bartok, Zes Roemeensche Dansen.
1936. Joseph Haydn, Abschieds-symphonie;
Johann Sebastian Bach, Concerto voor viool en hobo met strijkorkest;
Johan Wagenaar, Larghetto voor klein orkest.
Ludwig van Beethoven, 1e Symphonie, op. 21.
- 1937 (7 Jan.) Ludwig van Beethoven, 1e Symphonie, op. 21;
Johann Sebastian Bach, Concerto voor viool en hobo met strijkorkest;
Leo Ruygrok, Overture „In Holland staat een huis”;
J. Massenet, Menuet uit „Manon”;
Percy Grainger, Frish Tune.
- 1937 (5 Mrt.) Ludwig van Beethoven, Overture zu „Coriolan”;
Wolfgang Amadeus Mozart, Klavierconcert A gr. t.;
Johann Sebastian Bach, 1e Brandenburger Concert;
Alexander Voormolen, Air „Willem V”, uit de „Baron Hop-suite”.
1938. Georg Friedrich Händel, Concerto Grosso in D gr. t.
E. D'Astorga, Klage (voor alto en orkest);
Leo Ruygrok, Madonna (voor alto en orkest);
Wolfgang Godlieb Mozart, Symphonie in C gr. t.;
Maurice Ravel, Pavane pour une infante defunte;
A. Krieger, 2 aria's voor alt en orkest;
Leo Ruygrok, Overture „In Holland staat een huis”.
1939. Georg Friedrich Händel, Concert in d moll voor strijkorkest, 2 oblig. violen en oblig. violoncel.
Johan Svendsen, Noorsche Rhapsodie No. III op. 21;
Luigi Boccherini, Concert voor violoncel en orkest in Besdur;
Antonin Dvorak, Symphonie No. IV in G dur op. 88.

„Dag meneer de President, mag ik U namens de Commissie tot Redactie van het . . . „de Spiegel” . . . gelukwenschen . . . heugelijke dag . . . steeds stijgende lijn . . . nog vele lustra . . . moge slagen.”

„Zeg nu eens eindelijk iets wat je werkelijk meent!” snauwt het Zotje ons in het oor, „deze nonsens zeg je altijd op recepties.”

Betrapt kijken we rond. Niemand schijnt acht geslagen te hebben op onzen kleinen vriend. Enkele met zware sportlinten omhangen jaquetten verdringen zich om den president en debiteeren nog grootere algemeenheden. Het Zotje laat zich echter niet uit het veld slaan.

„Vooruit, ga verder. Dit moet je zeggen:

Meneer de President, Uw gezelschap is prachtig. Ik verwonder me er heelemaal niet over, dat het maar een jaar jonger is dan het Corps en dat het steeds een allereerste plaats onder de sub-vereenigingen van het Corps heeft ingenomen. Dat spreekt vanzelf. Er zit immers muziek in! Alleen al de jaarlijkse concertuitvoering en het altijd gezellige bal, dat daarop volgt, wijzen het die plaats al toe. Ik hoef U dan ook geen succes toe te wenschen met Uw Lustrumconcert. Ik weet hoe Uw leden gerepeteerd hebben voor dit concert, hoe Uw leden de Doelenfoyers weer „versierd” hebben. Uw lustrum zal dus slagen. Ik kan dan ook alleen maar naar dit feest verlangen.

Daarom heb ik ook de voorpagina van m'n Spiegelte deze week aan Uw geschiedschrijver afgestaan, en er verder de orkestprogramma's van de laatste vijf jaren in af laten drukken. Ook heb ik besloten dit nummer, dat men bijna een „Apollo-nummer” zou kunnen noemen, op Uw feest te laten distribueeren.”

Lang spreekt hij nog door, over heerenconcerten, groenen-orkesten, Ziekenhulpjes en gouden eereleden. Hij ontziet zich zelfs niet heele stukken van den geschiedschrijver van pagina 1 aan te halen en een enkele zinsnede bijzonder geestig te parodieeren. Dan, eindelijk, is het mannetje uitgesproken.

„Zoolang er nog muziekinstrumenten bestaan, zal „Apollo” blijven bestaan en toch nooit „oud” worden,” orakelt hij er als laatste woorden uit.

We kijken rond, de president is verdwenen, de sportlinten ook. Ja, het is nu eenmaal niet iedereen gegeven het Zotje te verstaan.

Bij het vaandel staat Wouter. Hij is alleen overgebleven.

„Het is allemaal waar wat U gezegd heeft, meneer,” zegt hij met bewogen stem, „ik ken „Apollo” al meer dan dertig jaar, en het is nog altijd zoo geweest.”

„Wel snotverdrie en hier en daar en ginder, jij leelijke salamander, wil jij wel eens onmiddellijk het Bestuur van „Apollo” komen bedienen,” schreeuwt de hoofd-binnen om een hoek van de deur.

„Ik kom direct, m'neer!”

Het vaandel blijft alleen achter.

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagvoorm.	12 Maart	12.00 uur	Cultureele Filmvoorstelling. Italië voorheen en thans.
Maandagavond	13	8.00	Zangvereeniging „De Stem des Volks”. Concert.
Dinsdagavond	14	7.30	Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst. Mattheus Passion van Joh. Sebastiaan Bach. <i>Generale Repetitie</i> .
Woensdagav.	15	8.00	Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst. Mattheus Passion van Joh. Sebastiaan Bach. <i>Uitvoering</i> .
Donderdagav.	16		Vergadering.
Zaterdagavond	18	8.15	Impressario Ernst Krauss. La Argentina.

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH. STUDENTENCORPS

„Dag meneer de President!”

„Mogen wij U namens het O. O. helpen hopen . . . . inzinkingen . . . . boven komen . . . .

„Héla wie komen daar binnen?” schreeuwt het Zotje luidkeels. — Iedereen kijkt op. —

Enkele gezonde boys komen fluitend aan: De vertegenwoordigers van de Sportverenigingen.

Zij vallen in dezen kring van bleeke kamermuzikanten op door een zekere frischheid en natuurlijkheid. Het Zotje, blij van zijn vervelende officieele taak af te zijn, schaaft zich met hen om een kruik, en kan eindelijk zijn oprechte meening uiten zonder iemand te kwetsen.

Het gesprek gaat over de laatste competitiestanden en krachtprestaties. Van het een komt men op het ander, en tenslotte op het zoo juist behaalde kampioenschap van de D. S. Rugby-Club.

Het Zotje legt ons de volgende woorden in den mond:

Meneer de President van de D. S. R. C., Uw gezelschap is krachtig. Ik verwonder me er heelemaal niet over dat het nog zoo jong is. Weer heeft U de beker gewonnen! Daar zit muziek in. Alleen de wekelijksche wedstrijden en de gezellige ovale bal, geven U recht op een allereerste plaats onder de subverenigingen nà de Amateur-Fotografen. Het is ons plan voortaan Zondagsavonds op de diverse velden enkele sportpamfletten te doen verspreiden. Het Zotje kan niet uitgesproken raken.

Lachend rolt hij met de kruiken over den grond.

Plotseling springt hij op, en weet razendsnel met een sherryglasje een try te drukken achter het Apollovaandel, dat even later als de receptie is afgeloopen, door den pootigen president van Odin wordt weggetorst; want Wouter moet de linten van het Societeits-Bestuur losknoopen.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

Lieve mejuffrouw, U hebt natuurlijk de 7 voorgaande episodes van het spannende vervolgverhaal gemist, maar Uw partner zal U deze haarfijn kunnen vertellen. Vraagt U vooral naar den elfeeter en de geheimzinnige Signorita de Las Plata, die net als U beeldschoon en temperamentvol is.

WIST U . . . .

dat het niet waar is dat het Apollo Bestuur een Christelijk Muziekgezelschap is, en dat de thesaurier geen goudvisch bij zich heeft?

dat de lucht die door de blaasinstrumenten gedurende de eerste drie maten van het allegro con brio van de symphonie No. IV in G dur op. 88 van Antonin Dvorak (1841—1904) voldoende zou zijn het liefstalligste aanwezig meisje nog boller op te blazen dan van Wessum al is.

REISINDRUKKEN

UIT HET DAGBOEK VAN Z.K.H. PRINS ESZESS DEKCOUX.

(ietwat gewijzigd.)

8 Maart. Het moest het water in, en het ging er in. Wij gaan een schip te water laten, want Wij zijn genoodigd. Dus eerst een race met drie van Onze Caddilac's, die alle heel bleven. Dan stappen Wij in een boot, waar het erg koud is. Het droogdok komt in zicht, dus stappen Wij aan wal. Daar liggen veel stukken ijzer, met de gekste vormen. Dat noemen ze krukassen, draaibanken, enz., waarvan er veel, verdacht veel op de vergulde pooten van Ons statiebed lijken. Er zijn zelfs kisten granaten, die, zooals Wij hoorden, aanvoelen als zijden kousen. Tenslotte zagen Wij een rood gevaarte, dat domweg op een stel houten blokken staat. Hier kwamen Wij nu voor. Wij klimmen dan een stelling op, die om zoo te zeggen, alleen maar uit nationale groen-geel-paarse vlaggen bestaat. Na een minuut of tien haalt men het weinige hout, dat er onder zit, zelfs nog weg. Dan staat het schip domweg alleen op een breede houten plank, zonder de minste neiging te toonen om om te kantelen. Dan belt iemand eerst één keer, dan nog twee keer, en dan laten Wij de bijl uit Onze hand op een touw vallen, het touw breekt en . . . ei, het schip glijdt in het water, dat zijn Wij tegenwoordig niet meer gewend. Dus kijkt iedereen het schip verwonderd na.

„Sire,” fluistert iemand.

Wij waren het bijna vergeten. Snel willen Wij het schip haar naam nog toeroepen, doch Wij kunnen ons deze nu plotseling niet meer herinneren. Daarom roepen wij slechts opgewekt: „Gedoopt!”

Men juicht om zooveel tegenwoordigheid van geest en humor. Nu gaan Wij de trap weer af, en staan achter een glas champagne met een sigaar, cake en zout. Even later met een glas sherry. Ondertusschen spreekt de directeur van het droogdok ons toe. Het uiteindelijke gevolg is, dat er een schip meer in het water ligt, en Wij morgen ook veel water zullen moeten drinken, want de champagne was koppiger dan Wij dachten.

R. BACKER DIRKS.

Stand van het tournooi om de 1ste-jaars litteratuurbeke.			
Backer Dirks	302 matchpunten op	6280	letterteekens,
Van der Leur	301	6	„
Lindsey	288	3101	„
De Bruin	190	830	„
Van der Torren	183	7777	„
Krayenhoff	7	89795	„
Hissink en van Eeghen	3	12038	„

dat Mr. O. X. Patterson uit Brooklyn (New-York) in 1928 het pianoconcert van Beethoven in zoo'n groote tert heeft gespeeld, dat de zaal hiervoor met een koepel vergroot moest worden?

dat indien men alle snaren van het orkest van Apollo aan elkaar zou knopen, de lengte zoo groot zou zijn, dat men hiermee 1124 maal het hoofd van den Heer Reilingh en zijn dame zou kunnen omwikkelen, daarentegen het hoofd van den Heer St. Callenfels en dame slechts 381 maal?

dat de kinetische energie van het aantal decibels dat Prof. Zwikker gedurende de uitvoering produceert, net niet in staat zou zijn om Prof. Biezeno heelemaal te vergulden?

dat de Hoofdredacteur van „De Spiegel” het deze week zoo druk gehad heeft dat hij zich geen Apollodame heeft kunnen uitzoeken?

dat Laga de Varsity dit jaar weer wint?

dat de heer Janssen van Raay hedenmiddag na het ter perse gaan van dit nummer fortissimo afstudeerde?

FOTO-ALBERS

Speciaal adres voor

ontwikkelen - afdrukken
en het maken van ver-
grootingen voor Leica.

PEPERSTRAAT 15 - TEL. 1329

KODAK SPECIALIST

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutzenland 14, Tel. 92, Delft

Corpsleverancier

STEIJGER'S SLAGERIJ

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar....
het moet van STEIJGER zijn

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

EXCLUSIEVE
COLLECTIE

ROKHEMDEN
ROKVESTEN
ZIJDEN HOEDEN
ZIJDEN SJAALS

CROON

PEPERSTRAAT
CORPSLEVERANCIER

Ober!
mij ook n DE KUYPER
A^o 1695

Indien er iemand bij
U op Uw kamer komt,
presenteer dan een
koekje of bonbon van

H. VAN DER MEYDEN

OUDE KERKSTRAAT 5 - TEL. 1111 - DELFT

Specialiteit in
Bitterballen, pinda's
Studentenhaver

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

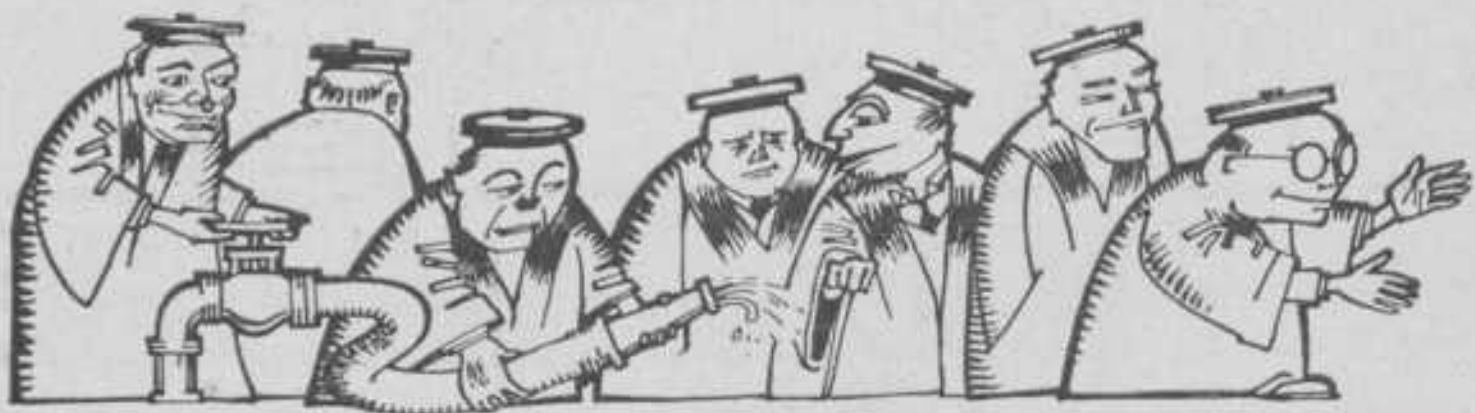

SPORTKLEEDING

VOOR SPORTIEVE JONGELUI

PEEK & CLOPPENBURG

GROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234

TECHN:HOOGESCHOOL.

Prof. Ir. G. H. van Mourik Broekman maakt bekend, dat hij, ingaande Dinsdag 14 Maart a.s., wekelijks gedurende eenigen tijd een extra college zal geven van 10—12 uur, dat aansluit bij het college „Grondwater”, dat tot nu toe gegeven werd.

Prof. H. Rosse maakt bekend, dat hij, in verband met verblijf buitenslands, voorloopig geen college zal geven.

Prof. Ir. A. S. Keverling Buisman maakt bekend, dat hij wegens ongesteldheid tot nadere aankondiging verhinderd is college te geven.

Prof. N. Kal maakt bekend, dat hij wegens ongesteldheid verhinderd is college te geven.

INTERNATIONAL STUDENT SERVICE.

Conferentie over „Student Health”.

Van 23 tot 27 Mei a.s. zal door International Student Service te Boedapest een internationale conferentie georganiseerd worden, die tot onderwerp heeft: „Student Health Services and Physical Training in the University”. De conferentie heeft ten doel experts van verschillende landen, die werkzaam zijn als doctoren aan een Universiteit of verbonden zijn aan ministeries, die zich bezig houden met de gezondheidsdienst aan de universiteiten, in de gelegenheid te stellen hun ervaringen op dit gebied uit te wisselen en mededeelingen te doen over den in hun land bestaanden toestand.

Zij, die door hun studie of werkzaamheden eenigermate betrokken zijn in de op deze conferentie behandelde onderwerpen kunnen zich voor deelneming tot 7 April opgeven bij den Secretaris van het Nederlandsch Comité van International Student Service, Breestraat 41, Leiden, alwaar ook nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Multilaterale Conferentie van International Student Service.

International Student Service organiseert van 10 tot 15 April a.s. in Frankrijk, waarschijnlijk te Poitiers, haar jaarlijksche groote multilaterale conferentie, die ditmaal tot onderwerp heeft: „State, Community and Individual in contemporary political and social life”.

Deze conferentie is het resultaat van een aantal kleinere conferenties, waaronder die te Arflina, waar een Nederlandsche delegatie aanwezig was.

Nu in verschillende mate het gezag en de inmenging van de Staat in politiek en sociaal gebied groeit, is het wenschelijk, dat naar een nieuw evenwicht gezocht wordt tusschen de factoren Staat, Gemeenschap en Individu. De conferentie heeft een dubbel doel.

Ten eerste zal zij de gelegenheid bieden tot uitwisseling van inlichtingen door vertegenwoordigers van de meest verschillende politieke systemen over de toestand en aard der ontwikkeling in hun respectieve landen. Ten tweede geeft de conferentie de mogelijkheid om de oorzaken en gevolgen van recente gebeurtenissen na te gaan en over de voor- en nadeelen van de nieuwe instellingen te discussieeren.

Talrijke sprekers zullen de verschillende onderwerpen inleiden, terwijl door excursies aan het programma een groote variatie verleend wordt. De kosten van deelneming zullen waarschijnlijk ongeveer f 22.50 bedragen. Een volledig programma en nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Secretaris van het Nederlandsch Comité van International Student Service, Breestraat 41, Leiden.

VAK-VEREENIGINGEN

Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude”. Schetsexcursie naar de werf van Gebr. Pot te Bolnes op Zaterdagmiddag 11 Maart a.s. Vertrek per bus van W. en S. om 13.15 uur.

Deelnemers moeten verzekerd zijn tegen ongevallen. Opgeven bij Van Ommen, tevens voldoen der onkosten à f 0.75.

Namens het Bestuur,
C. DE GROOT,
Secretaris.

EXAMENS

Geslaagd voor het examen voor Civiel-Ingenieur: W. Baarda, H. R. Massink, E. Muller.

N. B. B. S.

Dit jaar zal het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche Studentenbetrekkingen in samenwerking met tal van buitenlandse studentenorganisaties een „Hospitality Service” organiseren, zooals dit ook door de buitenlandse studentenorganisaties reeds geschiedt.

Daarmede houdt verband het bewerkstelligen van vacantie-uitwisselingen, het verschaffen van adressen aan hen, die hun vacaties willen doorbrengen bij een familie in het buitenland, of gedurende eenigen tijd aan een buitenlandse universiteit willen gaan studeren.

Tevens worden adressen gezocht van studenten of families in Nederland, die buitenlandse studenten willen huisvesten. Gaarne verstrekt het N. B. B. S. adressen aan Nederlandsche studenten, die met buitenlandse collega's in correspondentie willen treden.

De Algemeene Secretaris nodigt diegenen, die gebruik wenschen te maken van de „Hospitality Service” uit, zich schriftelijk tot hem te wenden (Algemeen Secretaris N. B. B. S., Breestraat 41 te Leiden) onder opgave van bijzonderheden, als leeftijd, studierichting, afgelegde examens, enz. enz., en speciaal voor de vacantie uitwisseling o.a. grootte van de familie, aantal huisgenooten enz. enz.

Voor het tot stand brengen van een vacantieuitwisseling zijn belanghebbenden f 5.— verschuldigd, voor het verschaffen van een correspondentieadres f 0.15.

Bedragen te storten op Girorekening 71507 van het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche studentenbetrekkingen.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOM-THEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTHEORIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

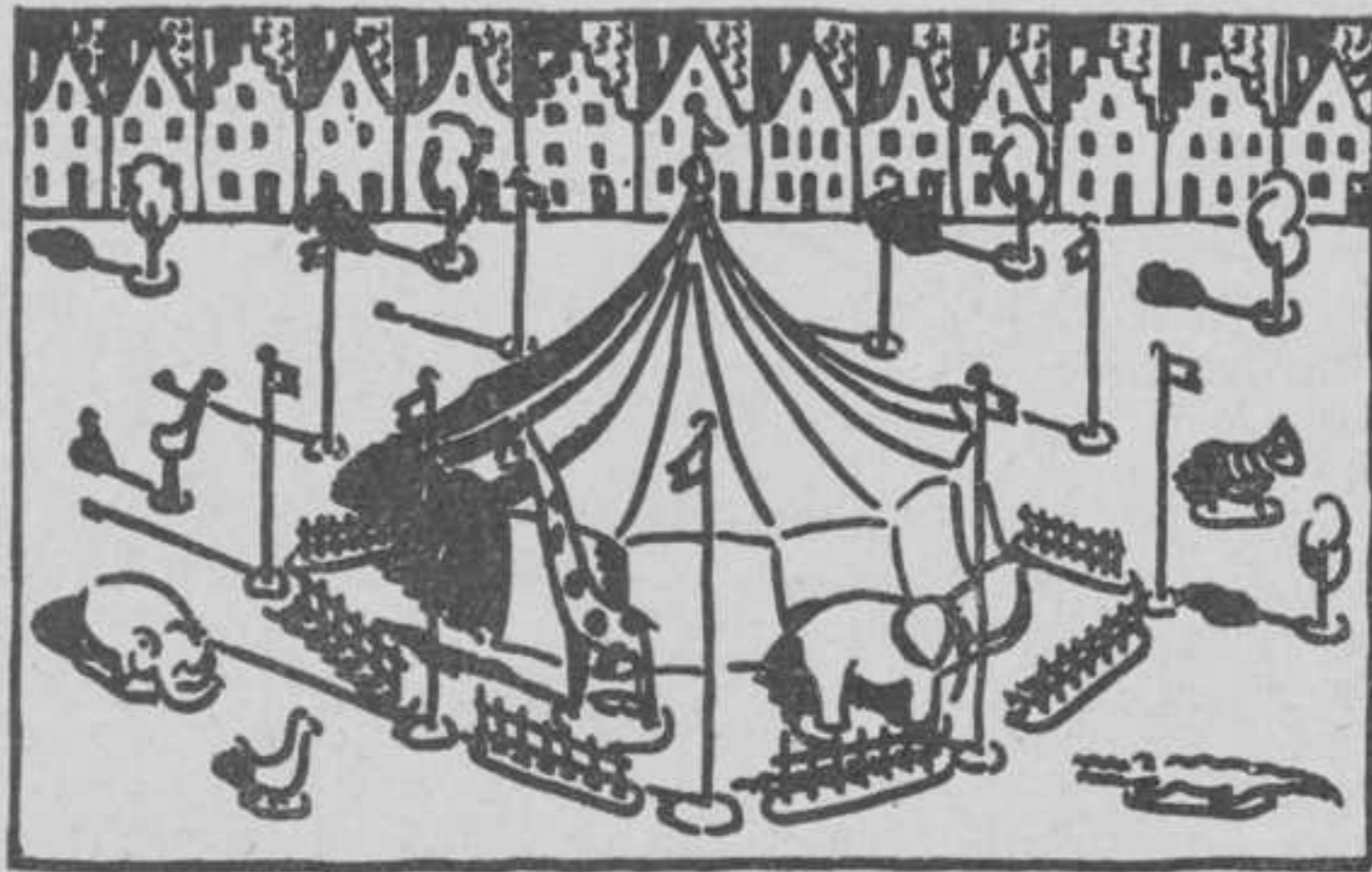
WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bekn.cursus) en WISSELSTROOM-THEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bek. cursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, Oude Delft No. 198, Delft.

VAN DELFTSCH TORENSPEL TOT VASANTASENA.

Voor een bedroevend klein gehoor hield Johan de Meester op Woensdag 1 Maart onder auspiciën van het D.S.D.G. „Vrije Studie” een boeiende voordracht, waarin hij van zijn rijke regisseurs ervaringen vertelde.

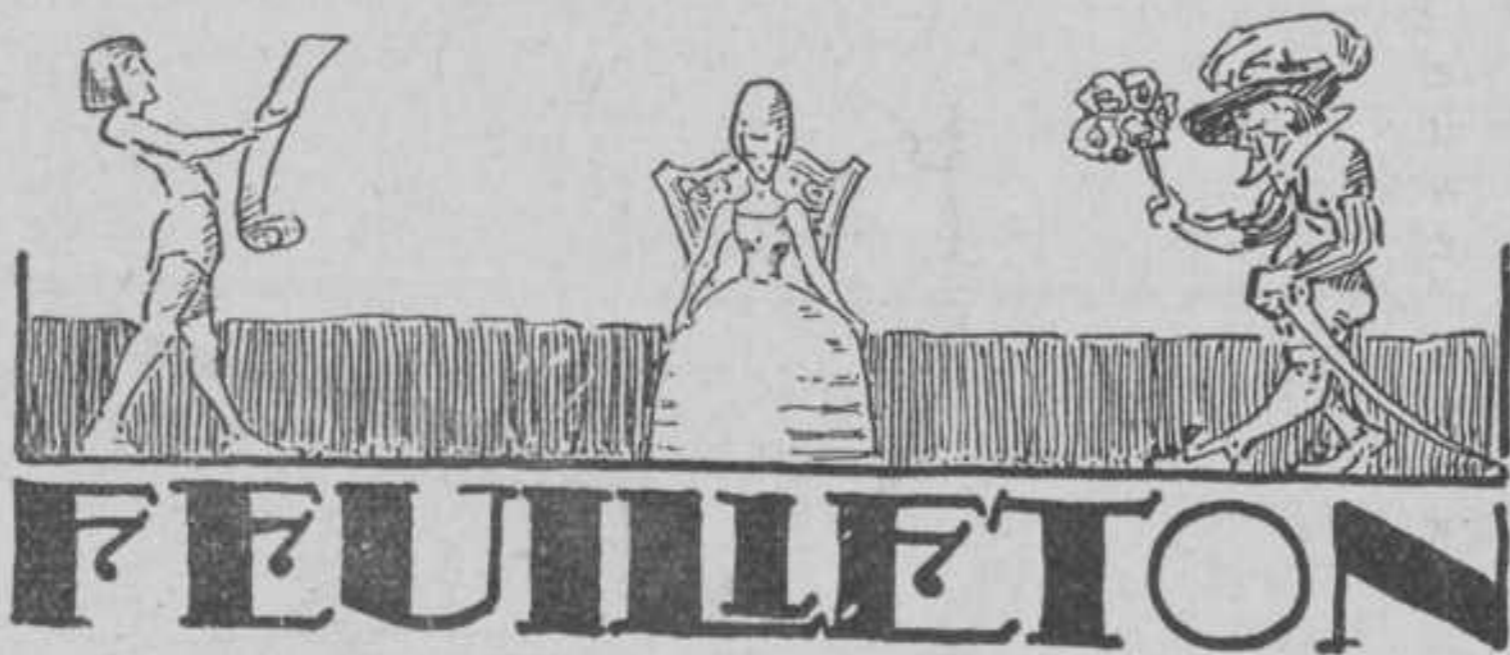
Zooals het Delftsch Torenspeel in 1923 een ommekeer beteekende in de tot toen gebruikelijke lustrum-viering, zoo ziet Johan de Meester in Vasantasena een terugkeer tot het klassiek-lyrisch tooneel.

Het was omstreeks 1920, dat in Duitschland het expressionisme ontstond. Een typisch voorbeeld daarvan was ook het spel van den Vlaming Herman Teirlinck: „De vertraagde film,” een stuk, dat geheel onder water speelt en waarin uitgebeeld wordt, hoe een drenkeling, alvorens te sterven zijn geheele leven nogmaals ziet voorbijgaan. Het succes, dat deze opvoering in Vlaanderen genoot, gaf de Delftsche Studenten aanleiding, Herman Teirlinck uit te noodigen tot het schrijven van een lustrum-spiel. Hij kwam naar Delft, zag de markt met de lage huizen en de hooge toren en riep toen uit: „Het moet een spel worden van materie en geest.”

Verkade, die eerst de regie zou voeren, droeg dit over aan Johan de Meester, zes weken voor den aanvang. Hoe, ondanks de groote moeilijkheden, dit spel een buitengewoon succes werd, is algemeen bekend. Voor Johan de Meester beteekende het een beslissend moment in zijn carrière. Na zijn teleurstellingen onder Royaards, die aan spelers totaal geen eigen initiatief overliet en onder Verkade, die toen al over zijn glansperiode heen was en wiens regie De Meester niet bevredigde, gaf het Torenspeel hem plotseling de richting aan, waarop hij zich wilde toeleggen.

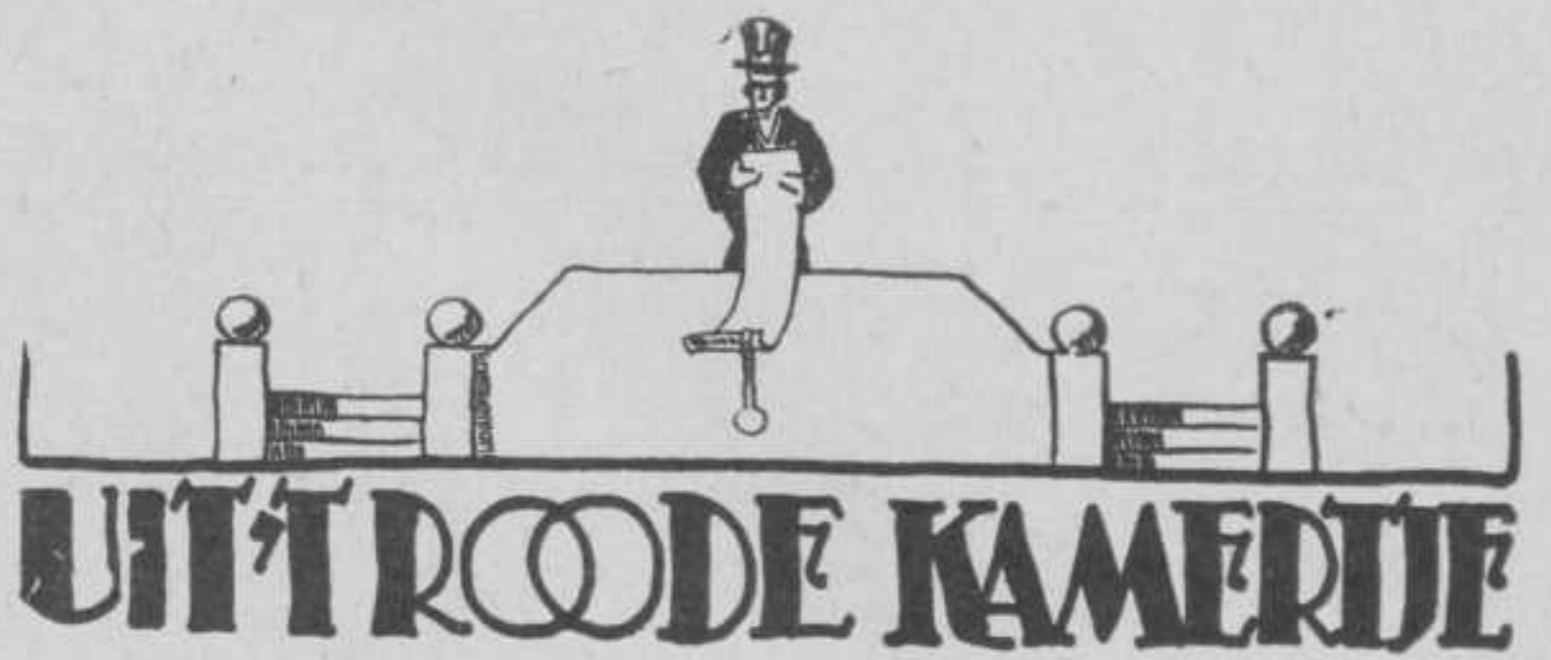
Een telefoontje uit Antwerpen deed hem er toe besluiten om leider van het Vlaamsch Volkstoneel te worden, hetgeen hem de vijf belangwekkendste jaren van zijn carrière bracht.

Van dit primitieve Vlaamsche tooneel, waarbij dikwijls onder moeilijke omstandigheden gewerkt moest worden, en waarbij steeds een buitengewoon goed contact met het publiek bestond, heeft de Meester de prettigste en meest humoristische herinneringen.

Korte inhoud van het voorafgaande:

Teddy en ik maken kennis met een zekeren Breedewijk, die ons vertelt, dat hij destijds door zijn Vader naar Mexico is geroepen om met een hem onbekend meisje — Marguerita de Las Plata — te trouwen. In Mexico gekomen is zijn Vader overleden en het meisje verdwenen. De eenige, die ophefing kan geven is Ir. Knobel, die wij op de Sociëteit ontmoeten, als wij daar met Breedewijk gezeten zijn. Knobel noodigt dan ons drieën uit voor een diner te zijnen huize, waar Teddy voor de grap een orgeltje steelt, dat door Knobel „elfeeter” wordt genoemd. Knobel tracht het op alle manieren terug te krijgen, maar door middel van mij krijgt Breedewijk het in handen, die meer wil weten van „zijn vaders elfeeter”. Het blijkt geen orgeltje, maar een elektriseermachine te zijn. Breedewijk vertrekt er mee naar Mexico, na mij ook voor deze reis te hebben uitgenoodigd. Ik mis echter den trein, en ga dan met Teddy per PH-D.S.A. naar Le Havre, vanwaar de boot vertrekt. Teddy vertelt mij, dat hij het orgeltje voor Knobel gaat terughalen, dat hij hem beloofd had dien dag terug te brengen, en dat hij op kosten van Knobel hiervoor Breedewijk achtervolgt. Door enkele verkeerde landingsmanoeuvres vernielt Teddy het vliegtuig aan den rand van het vliegveld te Le Havre. Beiden zijn wij ongedeerd. Ik ga er snel van door, laat Teddy achter, en haal met een taxi nog juist de boot, waarop ik ook Breedewijk aantref. Als echter de loods van boord wordt gehaald, komt uit het loodsbootje Teddy aan boord strompelen.

91e DIES.

De Senaat maakt bekend, dat de 91ste diës natalis van het Delftsch Studenten Corps zal gevierd worden op Donderdag 23 en Vrijdag 24 Maart. Nadere bijzonderheden zullen de volgende week bekend gemaakt worden.

Namens den Senaat,

TH. DE BEAUFORT,
Secretaris.

Toen hij weer in ons land terug kwam, trachtte hij in Amsterdam het volkstoneel ingang te doen vinden, maar groot was de macht der theaterdirecteuren geworden en niets dan teleurstellingen bracht hem deze tijd.

Opvoeringen als „Le petit chapeau de paille d'Italie” en „Amphitréon” lagen den Hollandschen kuischen burger niet. De noodzaak dwong hem om eenigszins van zijn eigen overtuiging af te wijken en meer aan de wensch van het publiek tegemoet te komen.

In Vasantasena vindt hij zijn oude liefde terug voor een schoon poëtisch kunstwerk, waarbij de hoogste eischen aan uitdrakingsvermogen en voordrachtskunst worden gesteld. Dat dit stuk in Nederland waardeering ondervindt, stemt hem hoopvol voor de toekomst van het Nederlandsche klassieke tooneel. Johan de Meester las nog eenige geestige fragmenten voor uit Vasantasena, dat onder den titel „Het leemen wagentje” op onze bibliotheek aanwezig is.

„Als ik dan, vóór de voorstelling begint, door het gaatje van het gordijn kijk, en ik zie daar op de voorste rij iemand zitten, die ik mij nog herinner van een studententoonelopvoering, iemand, die met zijn handen voor zijn buik vergenoegd en kritiekloos zit te wachten op wat komen gaat, dan waarschuw ik u allen, om toch vooral niet te verburgerlijken zooals die meneer, maar steeds even agressief en origineel te blijven, zooals U met Uw „Jan Klaassen-spiel” getoond hebt als student te kunnen zijn!”

Met deze woorden besloot Johan de Meester zijn meeslepende voordracht.

H. DE JONGE MULOCK HOUWER,
G. M. KRAMER.

DE MERKWAARDIGE UITVINDING VAN IR. KNOBEL.

8)

„Hallo Breedewijk, dag 🌸”, begroette Teddy ons vriendelijk.

Wij zwegen beiden, dan schiet me een gedachte door het hoofd: „Zeg eens, mijn beste Teddy, hoe betaal jij deze reis?” „Met geld van Knobel, juist zooals jij op Breedewijk parasiteert. Wacht even, ik zal Knobel even telegrafeeren, dat ik Breedewijk naar Mexico volg, en dat daar geld voor me moet klaar liggen.”

Teddy verdween.

Toen hij weg was, kwam een net uitzierende heer met een geweldige snor op ons af:

„Bonjour messieurs,” begroette hij ons, „je ne crois pas que ce sera mal de faire connaissance; nous sommes ici les seuls gens honnêtes, tous les autres sont des émigrants. Je suis le général Pasquito, ma fille est aussi sur le bateau, je suis un Mexicain. Je ne crois pas que vous parlez l'Espagnol, n'est pas?”

Wij stelden ons voor, en stuitten de woordenstroom van den generaal, terwijl Breedewijk opmerkte, dat hij wel degelijk Spaansch kende. Het gesprek werd verder in het Fransch voortgezet. De generaal bleek een goed causeur.

Breedewijk liet voorkomen alsof hij een plezierreisje maakte, waarop Pasquito hem zeide ons in Mexico met alles van dienst te willen zijn.

„Waar zou Teddy toch blijven?” merkte ik plotseling op.

„Aha, hebt U nog een reisgenoot, daar wil ik ook graag mee kennis maken, dan zal ik eens kijken, waar mijn dochter is,” zei de man met den snor.

III.

MUZIEKLIEFHEBBERS.

„Dag m'neer.”
 „Uh . . . dag mijnheer.”
 „t Loop al aardig vol, vin-U-niet?”
 „Jazeker mijnheer.”
 „Altijd een aardig gezicht, niet, al die knappe meisjes op d'r Paaschbest en de heere studenten in smoking.”
 „Rok, meent U zeker?”
 „Wat-zeg U, rok?”
 „Rok.”
 „Wat rok?”
 „De studenten dragen een rok.”
 „O . . . ja . . . ja . . . een smoking is zoiets met een streepiesbroek, niet?”
 „Neen, mijnheer, dat is een jaquet!”
 „Een sjakket, m'neer?”
 „Juist, mijnheer.”
 „Zoo, zoo . . . tja . . . je moet 't maar weten niet? U bent zeker kleermaker?”
 „Neen mijnheer!”
 „O . . . , ik dach zoo . . . U bent zoo op de hoogte . . . Kijk daar kome de Senaat en zoo . . . nou gaan ze zingen, m'neer . . . Zieduwel!”
 „Sttt . . . !”
 „Die lange blonde is zeker de voorzitter van de Senaat, niet?”
 „Neen, mijnheer, dat is die daar.”
 „Die?”
 „Ja zeker, mijnheer.”
 „U bedoel toch die . . . uh . . . met die neus, zal ik maar zeggen?”
 „Wat . . . aha . . . juist mijnheer!”
 „Kijk ze gaan beginnen . . . hoor ze is . . . ja . . . je moet eerst stemme niet . . . anders lig je der zoo naast . . . hoor . . . mooi, heel mooi ingezet . . . ja . . . prachtig . . . hoor ze is . . . ze kenne 't wel . . . net een radio, niet . . . geweldig . . . vin-U-niet?”
 „St . . . !”
 „Allemachtig, hoor die daar nou is . . . die weet er weg mee . . . kijk um is strijken over z'n viool . . . 't lijkt wel of ie stuk moet . . . !”
 „Sttt . . . !”
 „Die daar, met dat brilletje ken 't anders ook aardig . . . , kijk um na de dirkteur kijke . . . hij wil zeker precies in de maat blijve . . . of ie gelijk heef . . . , nietwaar?”

„Stttt . . . !!”
 „Dit had wel wat vlugger gekenne, zou ik zoo gedacht hebbe . . . ja . . . is 't bepaald te langzaam . . . aha . . . zieduwel . . . de dirkteur heb 't ook in de kijker . . . hij jaag ze weer wat op . . . ja . . . daar ware ze toch effetjes leelijk aan 't afzakke . . . !”
 „Sttttt . . . mijnheer!”
 „Wat een leve . . . geweldig . . . nou is 't zoo afgelooppe . . . zieduwel . . . bravo . . . bravo . . . prachtig was 't niet, me-
 neer?”
 „Zoudt U tijdens het concert willen zwijgen, mijnheer, U hindert andere menschen.”
 „Ik m'neer?”
 „Ja, mijnheer.”
 „Ik heb niks gezegd . . . nou wordt ie goed!”
 „Ach kom, mijnheer.”
 „Nee . . . m'neer . . . maar afijn, . . . zou ik effetjes U programma kenne hebbe?”
 „Mijn programma . . . alstublieft!”
 „Merci . . . wat krijge we nauw . . . asjeblied . . . Titor de Machula . . . wat een naam . . . zeker zoiets as Tauber . . . niet? . . . Dat mag ik graag . . . zoo'n stukkie zang.”
 „Pardon, mijnheer, Tibor de Machula is een cellist.”
 „O . . . zoo . . . da's jammer, ik dach dat ie zong.”
 „Neen mijnheer, hij speelt de solo partij van het cello-concert van Boccherini.”
 „O . . . op een piano zeker . . . kijk ze beginnen alweer . . . aha . . . dat is um zeker . . . met die groote viool . . . nietwaar m'neer?”
 „Ja mijnheer!”
 „Kijk es an . . . prachtig . . . daar speelt ie plotseling op z'n dooie eentje . . . !”
 „St . . . !”
 „Wat een geluid geeft zoo'n ding nog . . . dat had U toch zeker ook niet gedacht, niet?”
 „Sttt . . . !!”
 „Keurig . . . speelt ie, keurig . . . asjeblied . . . die kan 't hoor . . . prachtig.”
 „Mijnheer, zwijgt U nu eens.”
 „O . . . p'rdon.”
 „Uche uche uche uche . . . uche uche!!”
 „Nou, nou . . . !”
 „Uche uche uche . . . uche, uche, uche!!”
 „St . . . !!”
 „Uche uche . . . uche!!”
 „U mag nog wel iets van mijn zeggen . . . !”
 „Uche uche uche . . . uche!!”
 „Ken U niet ophouë met dat gehoest?”
 „Uche uche uche!”
 „Wat doet U ook hier als U asma heb?”
 „Uche, uche . . . pardon mag ik even passeeren . . . uche, uche!”
 „Ja . . . gaat U maar effetjes wat drinken . . . allemachtig wat heb U een droge hoest . . . !”
 „Uche . . . uche . . . uche.”
 „Dag m'neer.”
 „Uche!”

Plotseling klonk een gegichel achter een hooge stapel kisten, een meisjesstem zeide:

„Non, non, pas faire Teddy, tu est méchant.”
 Van achter de kisten kwamen Teddy en een beeldschoon meisje te voorschijn.
 „Mijn dochter Conchita,” stelde Pasquito voor.
 „O, Papa, Teddy, deze heer, doet een achtervolgingsreis om bijna de heele wereld, alleen om een orgeltje te pakken te krijgen, en hij is dol op oorlogsschepen.”
 Eindelijk kwam Teddy aan het woord:
 „Dag generaal, kent U mijn reisgenooten al? Die zitten ook niet voor hun plezier op deze boot. Wilt U mijn platencollectie kruisers eens zien?”
 „Natuurlijk, natuurlijk, ik ga met je mee.”
 Beiden en Conchita, die tusschen hen in liep, gingen druk redeneerend weg. Teddy draaide zich nog even om:
 „Breedewijk, zul je oppassen, dat je het orgeltje niet in het water laat vallen?”

VIII.

De bootreis was uitstekend verlopen, steeds goed weer en Teddy in aanbidding voor Conchita. Nu naderden wij de Mexicaansche kust.
 Na eenigen tijd legde de Canarias aan. Vlot passeerden we allen de douane, zelfs Breedewijk, die het koffertje, waarin het orgeltje verborgen zat, niet eens behoefde te openen. We kwamen op de kade:
 Een hand legde zich op Breedewijks schouder, en het klonk in het Spaansch: „U bent gearresteerd.”
 Twee Mexicaansche agenten stonden daar, en erachter . . . Knobel.

Wij stonden stomverbaasd. Knobel grinnikte.
 „Well, well, dat had je niet gedacht, hè! Na het telegram van Teddy heb ik taken the Zepp, en after that a plane. Now I am here.”
 Breedewijk werden de handboeien aangedaan.
 „Ik heb betaald already jouw passage, Teddy. Hier is nog een billet van duizend. Where is het orgeltje, Breedewijk. O, in de koffer, of course. Meenemen! Kom, boys, wij gaan er achteraan. — Yes, yes, ik ben Mexicaansch burger. Kan verzoek tot in hechtenis neming indienen.”
 Teddy bleef achter, hij liep op Conchita en haar vader toe.
 „Say, Teddy, where blijf je?”
 „Ik ga niet mee, Knobel, Conchita en mijnheer Pasquito zullen me de stad laten zien. Succes er mee.”
 Teddy en zijn gastheer plus dochter verdwenen in een auto. Knobel stond met open mond te kijken. Dan werd hij ineens vol leven:
 „Taxi, taxi! Damned, dat is Carlo, de rascal. Achter die auto aan, taxi, quick, quick.”

IX.

Wat moest ik doen? Ik volgde Breedewijk en zijn bewakers. De tocht was naar het politiebureau. Daar werd ik in de wacht-kamer gelaten en bleef achter. Breedewijk ging naar binnen. Het wachten duurde lang. Ik weet niet hoe lang. Een kwartier, een half uur? Plotseling ging de deur weer open. Breedewijk kwam naar buiten met . . . het orgeltje.
 „Hoe kan dat, Breedewijk?”
 „O, ik heb 100 peso's meer geboden dan Knobel . . . !”

(Wordt vervolgd.)

SPRINGT IN DE LUCHT

als ge wilt, doch zorgt dat ge weer veilig neerkomt!

Voor een **veiligen** grondslag van Uw economisch bestaan is niets beter dan een

OLVEH-POLIS

OLVEH VAN 1879 - Onderlinge Levensverzekering U.A. - Kortenaerkade 1, den Haag - te Delft bij den Heer B. P. Carrière, Adr. Pauwstraat 44.

B. VETH & CO

DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de N.V. **Delftsche Melkinrichting**

DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk. Het Rijksbotermerk waarborgt prima kwaliteit, laag vochtgehalte en U ontvangt geen margarine of melange. Gebruikt „VETHCO” gepasteuriseerde melk in flesschen, roomt op, smaakt als rauwe melk en is onovertrefbaar.

VOOR EEN FIJNE
KOFFIE-TAFEL

BEL U DAN

Fa. S. WOLTERBEEK
ROTTERDAMSCHWEG 4

TELEFOON 132

•
CONSERVEN,
DELICATESSEN enz.

Nic. VENEMA

TAILOR

ANNA PAULOWNASTR. 19

TELEF. 113126

DEN HAAG

UITSLUITEND:

ENGELSCH
STOFFEN

Een nieuw moto-Mysterie!

PETER LORRE als de geheimzinnige Japanner, zijn glansrol, in

„Mr. MOTO SPEELT HOOG SPEL”

Zijn scherpste en sensationeelste rolprent **20.000** getuigen... en **toch** slechts één die de misdaad zag.

Bovendien **VICTOR MAC LAGLEN** in
„Veldslag in New York”

Deze week in

DOELN KINO

HET GROOTSTE
SCHOONMAAKBEDRIJF
VAN NEDERLAND

DELFT Tel. 1020
VRIJENBANSCHELAAN 22-24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasserij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

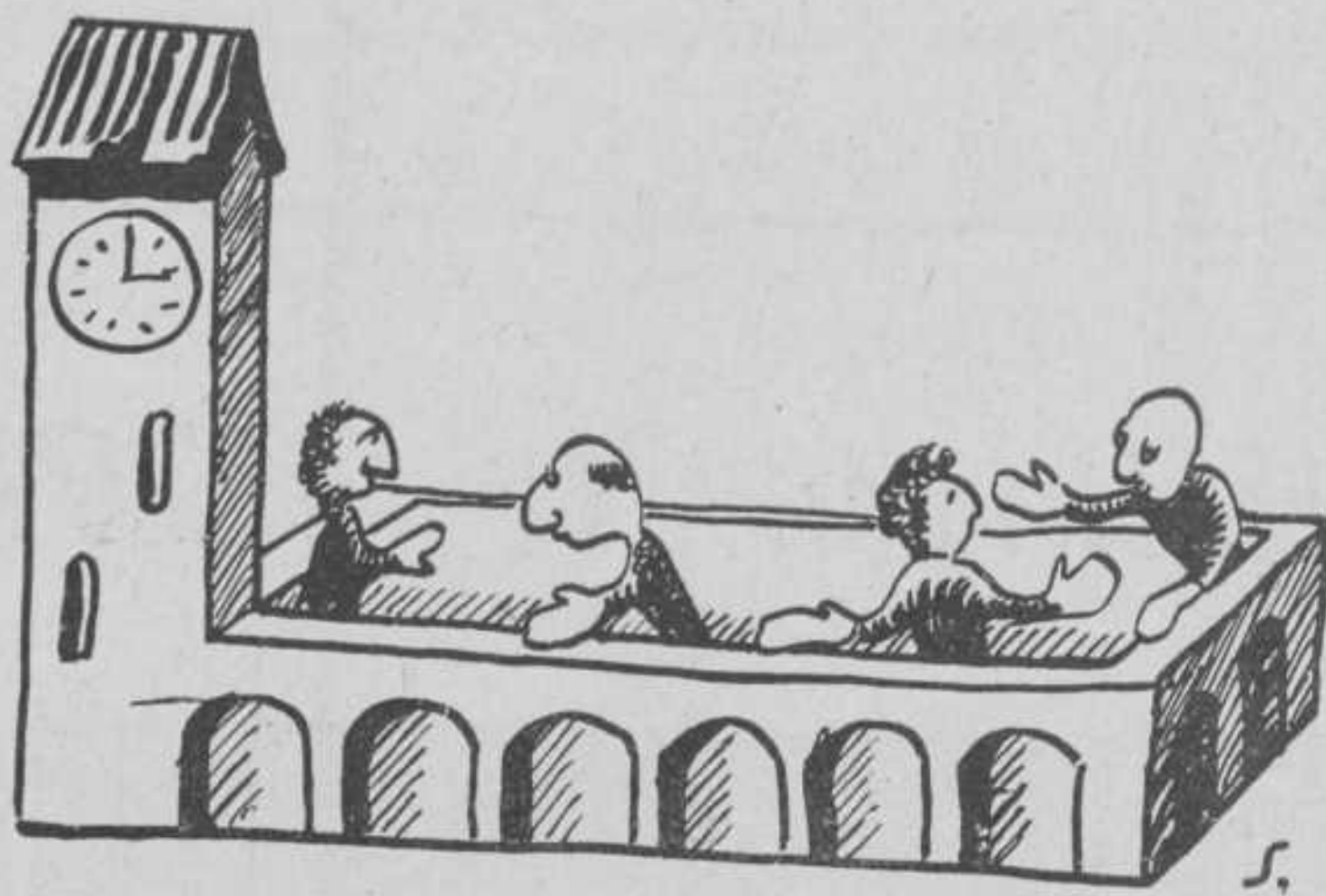
1096

De Wijnverlotingen

1291

Vrijdagnacht 17 Maart zal aan iederen tienden bezoeker van de Societeit Phoenix een flesch Ma-deirawijn met inscriptie worden uitgereikt. De kwaliteit van den wijn zal regelrecht verband houden met de kwaliteit van het betrokken lid. Tusschen gelegen bezoekers, en die van minder allooi, raden wij aan een lot te koopen in de bekende wijnverloting die dezelfde nacht zal plaats vinden. Overigens is ieder lid van de Societeit Phoenix verplicht zich een lot toe te eigenen, hetwelk strikt persoonlijk is, dit weer in verband met den wijn. Komt dus allen!

ELEGIE.

„Een zeer goede streek, een volle, muzikale toon. Maar toch misten we iets bij dezen violoncellist. De diepere inhoud, waarnaar we vergeefs zochten. Het echt, warm menselijke, dat in iedere ware muziek leeft.

Brillant bruisen de prachtige klanken op ons toe — als heerlijke brandingsgolven — maar naderen we ze, bereiken ze ons, dan staan we slechts tot onze enkels in het water . . .”
Met een moedeloos gebaar liet Van Beinen de krant zakken. Altijd hetzelfde: een virtuose techniek, een mooie toon, — maar geen inhoud. Wat, wat toch zochten ze in z'n muziek?

Met z'n instrument onder den arm liep Van Beinen van het station naar het Kunstkringgebouw van het kleine stadje. Hij nam maar geen taxi. Het was mooi weer en zoo breed had hij het niet. Wat lessen, enkele tweede klas engagements. Dit hier vanavond was ook weer niet veel. Het orkest was uitstekend, dat kon hij niet ontkennen. Maar de plaats, die er voor hem, den solist, op het programma gereserveerd was, was maar heel bescheiden. Eén kort stuk, een Elégie van een Fransch componist. Daarbij bleef het. Wel een zeer mooi stuk was het.

„Help.” Schrijnend wordt dit eene woord geuit. Hij staat stil, keert zich om. Daar in het schemerduister, half in een portiek verscholen, staat een vrouw, een klein kind op den arm. Zijn eerste opwelling is, door te loopen. Dat ellendige gebedel altijd! Zelf was hij er ook heusch niet zoo best aan toe. Maar getroffen door het uiterlijk van deze vrouw, blijft hij staan.

„Help”. Zacht smeekend klinkt het nu. Een paar groote, droeve oogen kijken hem bijna wezenloos aan. Wat moest dit meisje mooi zijn geweest! Zelfs nu nog, ondanks het vermagerde gezicht, de diepe wallen onder de oogen, de ongezonde huidskleur, is ze nog mooi. Schrijnend mooi.

Een diep medelijden bevangt hem. Zoo klein, zoo nietig, zoo onuitsprekelijk eenzaam en ellendig staat ze daar. Het kindje in haar armen begint te huilen. Ze sust het, geeft het te drinken.

Maar het kindje huilt door. Wat moet ze het geven? Zelf heeft ze immers niets meer?

In gedachten verzonken loopt Van Beinen het Kunstkringgebouw binnen. Wat een leed, wat een ellende moest dat meisje kennen.

Nu was ze even geholpen. Nog zag hij haar dankbare blik. Spreken kon ze niet. Maar over eenigen tijd was het natuurlijk weer mis. Ach ja, tegenover zoiets stond je machteloos. Toch ellendig.

Onder een matig applausje betreedt Van Beinen het podium. Het publiek, afgaande op de critieken, stelde zich blijkbaar niet veel van z'n nummer voor.

Domme menigte, nog geen tiende zou de zoozeer gezochte, „inhoud” in z'n spel missen. Toch zullen ze straks allemaal tegen elkaar zeggen, dat de weergave „oppervlakkig” was.

Plechtig opent het orkest de Elégie. Het strijkorkest leidt de stemming in. Dan komt de solist. Met een prachtig vibrato opent hij. Majestueus klinkt het forto, waarin het tragische thema ingezet wordt.

Als een noodkreet.

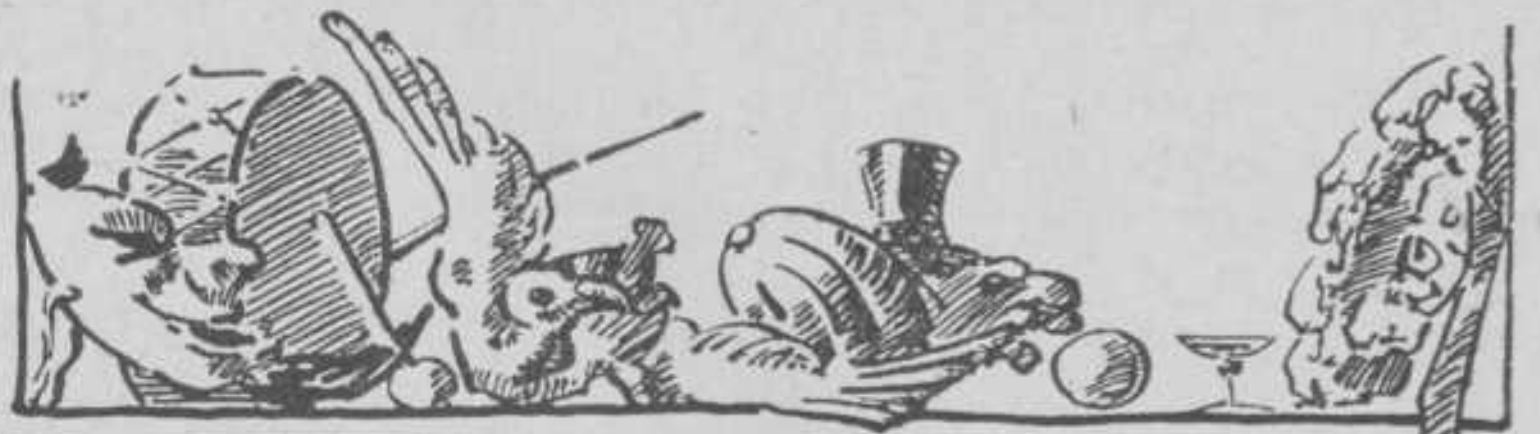
„Help.”

Duidelijk heeft hij het gehoord. De noodkreet van een vrouw in het grootste leed, de diepste ellende.

„Help.”

Zacht smeekend herhaalt de klagende melodie zich in de piano. Heel duidelijk ziet hij het bleke gezichtje voor zich.

Dan begint ze te spreken. Van haar leed, haar armoede, van haar kleine kindje, dat ze niet meer te drinken kan geven. Smeekend kijkt ze hem aan, zoo in-droevig.

VEREENIGINGEN

D. S. D. G. „VRIJE STUDIE”.

Op Donderdag 16 Maart a.s. zal Dr. P. H. van der Hoog een lezing houden geïllustreerd met een door hem zelf opgenomen film over:

De Bedevaart naar Mekka.

Aanvang 8 uur in het Roxy Theater.

Namens het Bestuur,
P. H. CLAY,
Secretaris.

D. S. L. T. C.

Het Bestuur der Delftsche Studenten Lawn Tennis Club heeft zich op 2 Maart als volgt samengesteld:

C. A. J. Kuyl,	President.
J. Stoffel,	Secretaris.
L. C. Viëtor,	Thesaurier.
R. van Romunde,	Commissaris A.
A. J. Tjeenk Willink,	Commissaris B.

Namens het Bestuur,
J. STOFFEL,
Secretaris.

Dan verandert de uitdrukking van haar gezichtje. Ze zwijgt, nadenkend.

Speelsch en overmoedig zetten de fluiten het nieuwe thema in, bijgesprongen door een vol en krachtig tutti. Rustig begeleidt het solo-instrument met diepe, volle tonen.

Dan neemt het de speelsche melodie over van het orkest. Overmoedig en uitdagend.

De vrouw begint te vertellen. Van haar jeugd, van den man, dien ze boven alles liefhad. Haar moede oogen beginnen te schitteren. Steeds opgewondener wordt ze. Ze vertelt van hun rijke liefde, van de verrukkelijke harmonie, die er tusschen hen heerschte.

Steeds heftiger worden haar woorden, op gaat ze weer in dezen onvergetelijken tijd.

Dan, in de hoogste agitatie, klinkt daar opeens weer het schrijnende:

„Help!”

In het hoogste geluk kwam opeens het diepste ongeluk.

Zacht mijmert ze nog na over dien gelukkigen tijd. Zachter en zachter fluistert ze, een laatste zucht . . . Droevig en rampzalig staren die oogen hem aan.

Dan is ze verdwenen . . .

„Het hoogtepunt van den avond was wel de vertolking van de Elégie door den begaafden jongen cellist Van Beinen. Het is onbeschrijflijk, welk een aangrijpende tragiek er in deze weergave leefde. De grootste tragiek in een menschenleven. Daarvan sprak deze klaagzang, zooals deze kunstenaar hem bracht.”

Nadenkend staart Van Beinen voor zich uit.

„De grootste tragiek van een menschenleven.”

Een vrouw, die haar kindje niet meer te drinken kan geven . . .

J. C. FRANCKEN.

VRIJDAG
17
MAART
WIJNVERLOTING

Carroussel komt goed beslagen ten ijs.

Datum: Donderdag 16 Maart des avonds om 8 uur. Officieele receptie om 7.30 uur.

Plaats: Manege aan de Westvest.

Het Bestuur en de leden zijn er in geslaagd U een uitvoering te kunnen aanbieden, waar U zult kennismaken, niet alleen met de Rijkunst, zooals die hier te lande beoefend wordt, maar bovendien met *Mexicaansche, Hongaarsche en Italiaansche rijgewoonten*.

Het enthousiasme der medewerkenden is grooter dan ooit te voren.

Het paardenmateriaal is aanzienlijk verbeterd.

De combinatie van paard en ruitser is door maandenlange oefening op een dusdanig hoog peil komen te staan, als U nog zelden meegemaakt hebt. Deze bijzondere avond is *voor alle corpsleden toegankelijk!*

Maar de plaatsruimte is beperkt.

Na afloop een gezellig souper op de Societeit „Phoenix” voor deelnemers en genoodigden.

Ook aan Uw Hospita heeft het Bestuur gedacht . . . .

Woensdag 15 Maart des avonds om 8 uur *Generale Repetitie*.

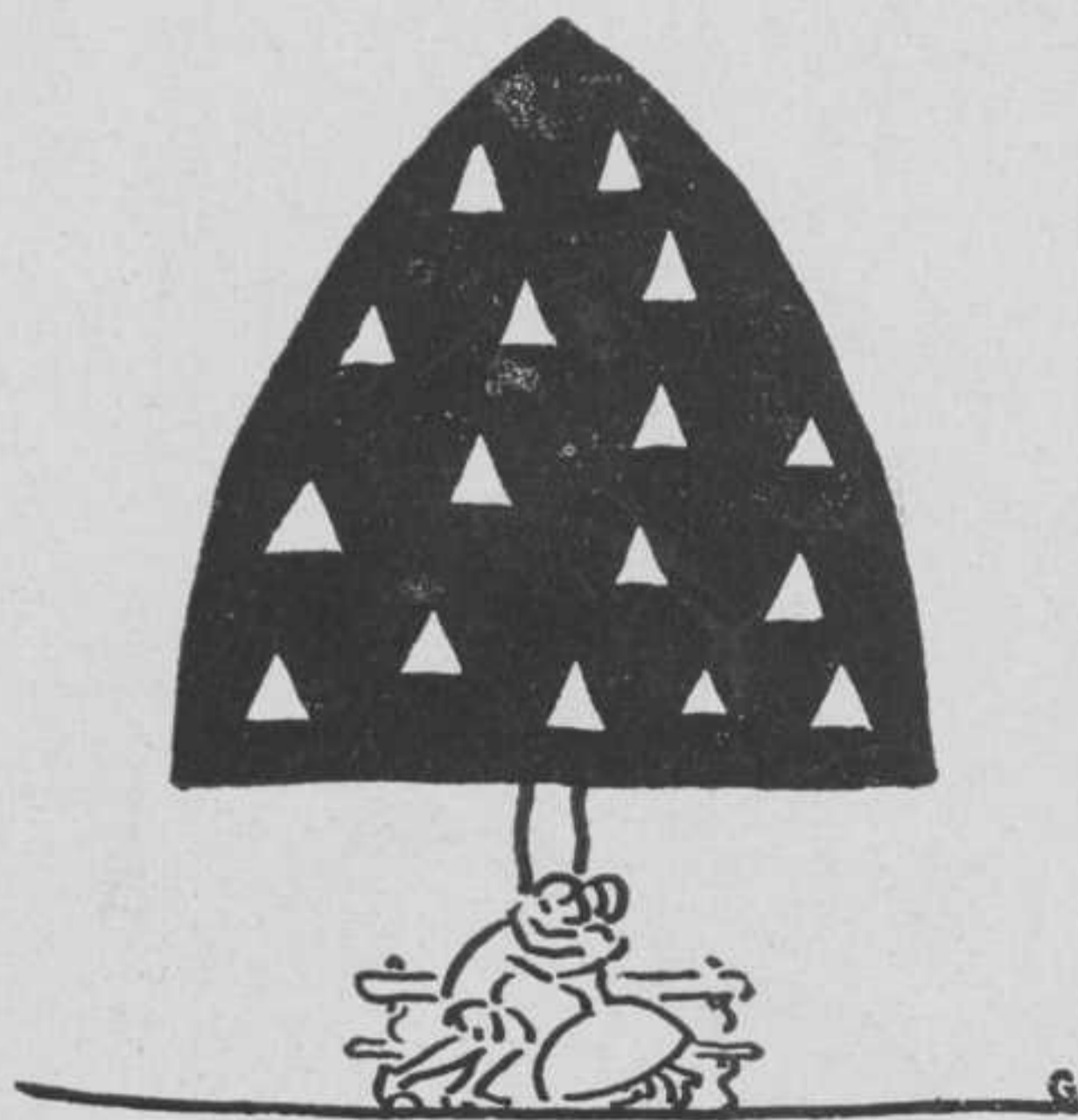
Toegangskarten tegen den prijs van f 0,25 te verkrijgen bij het Bestuur voor allen, die U eens plezier wilt doen.

Alle verdere inlichtingen zullen gaarne door het Bestuur worden gegeven.

Namens het Bestuur,

P. A. J. STOOP,

Secretaris.

AMEPI.

„Zieieiet . . . niets, bom, brik, brik, brok, brak, brof.”

„Oh, hmm, ohhh, wâ mooi!”

„En dâ gruun en dâ blaauw.”

Een onzichtbare pijl schiet omhoog om in hoepelende banen van kleurige sterren uiteen te spatten.

„Zeg jò, doe niet zoo eng, hè.”

„Och kind, ik doe toch niks” . . . .

Allerlei molentjes beginnen te draaien, vonken vliegen rond.

„Ja, juffrouw, m'n zwager . . . zie toch es wat fijn . . . .

Jansen, die was malende, hè . . . . wat ze tegenwoordig al niet prakkezeeren, 't is prachtig, hè . . . . toen is ie gestorven.”

„Och gut, wat jammer . . . .”

Onder den indruk van het vuur- en knalfestijn gaan we weg.

Een hoop menschen staat voor een groote, met rood kruis beschilderde auto. Na lang dringen komen we op de voorste plaatsen bij het achterbalkonnetje. Nauwelijks staan we daar of onze moeite wordt beloond; een gordijn, dat het balkon der auto van het interieur scheidt, splijt uiteen: een reusachtige vrouw in verpleegstersgewaad verschijnt, even blijft ze staan, uit het publiek komt een zucht van bewondering. Dan knikt ze kort en treedt naar voren. Een geluid alsof heel ver geroepen wordt, maar dat je de ooren doet tuiten.

„Ik bin Madame Christiaan zelve, ich verkoop de beste kruiden van 't land.”

Hierbij slaat ze zich krachtig op de borst, de enorme boezem.

Het tafereel imponeerde ons geweldig en nog vaak moet ik aan Madame Christiaan zelve terug denken.

Waarom is dit geschreven, zult ge U afvragen. Wel, tijdens het vuurwerk werd me een papiertje in de hand gedrukt, met den volgenden inhoud:

Zeer geachte Heer,

Bij dit prachtige en fantastische vuurwerk ziet Uw gelaat er romantisch en knap uit. Ik zou uw mond en de schaduw uwer oogen willen kussen.

Alida.

Dit heb ik expres verzwegen daarnet, omdat ik het voor de anderen niet weten wilde, maar nu is het toch te bar, we treden uit het menschengedrang rond Madame Christiaan zelve en weer wordt, door wie kan ik niet zien, een briefje in m'n handen gedrukt.

Mijnheer,

Uw gelaat bij het zien van die enorme vrouw was verrukkelijk in één woord.

Alida.

Op zoek naar Alida:

Nergens te vinden, hoe zul je haar ook zoeken?

Eindelijk zit ik in de tent der verschrikkingen, voor een dubbeltje, veilig midden tusschen de menschen. Bij den ingang stonden twee zwaar geschminkte sirenen als voorproefje.

Een Fakir, voor een oostersch coulis, laat bekende trucs zien, doorzagen, doorsteken, wegmaken en in stukjes terugvinden, daarna in elkaar knutselen van vrouwen. Het is warm en ik transpireer, dommel een beetje.

Opeens zie ik het booze oog des Fakirs op me gericht, ik ril wakker.

„Unter de anwezigen befint zich iemand, belaagd von die ferschrikkelijke Alida,” zegt ie in modern hollands.

„Hij zal hier komen en deze frau, die U niet ziet, omarmen en kussen.”

Onderwijl kijkt ie me strak en dreigend aan, ik verschuil me achter het hoofd van m'n voorman, 't heeft geen zin, het oog kijkt en kijkt, de menschen beginnen zijn blik reeds te volgen. Hulpeloos spied ik rond, iedereen kijkt naar mij, het is zwoel en kermisachtig, wat moet ik doen, ik zweet van angst en benauwdheid.

Men wijst naar me, iemand grinnikt luid, de meesten zien me gespannen aan, ik voel dat ik niet meer daar kan blijven zitten, ik word door al die blikken van m'n plaats gedrongen. Langzaam sta ik op, wat gebeurt er met me, waar ben ik? Als in trance voel ik me naar het podium loopen, er is iets uit me weg, ik heb geen wil meer. Dan beklim ik het onder den ijzigen dwang dier zwarte holten; oogen zijn het niet meer, revolverloopen.

Dan opeens staat ze voor me, als een deus ex magina, met een lieve bemoedigende blik, bijna als een moeder, maar te veel vrouw. Ik snel op haar af, omhels haar, zoen haar, veilig, opgelucht, met een ontvlammend pitje manlijkheid.

Een brullende tent brengt me tot bezinning, de vleesch- en paardekoopers, de wijven, de pooiers, hun spanning slaat over in zijn lawaaiig tegendeel.

De Fakir buigt.

„Dies is Alida, ein volgende keer treft zij een van U.”

Rood van schaamte loop ik weg, de gierende menigte en de rottent achter me latende. Nog lang zullen ze erover praten, wauwelen. Zij die Alida kennen, spreken niet over haar, zij vormen een ongesproken gilde, daar ben ik nu in opgenomen en ik schaam me, tot . . . .

Op den rug van m'n jasje zit een doek gespeld:

Wenscht Gij een goed medium te zijn?

Gebruikt Alida Cristiaan's *Mediumpillen!*

G. HOLST.

Loekt Uw Voordeel!

35 CT
P20 ST

SUNRIPE
IMPORTED FROM
HILL'S-LONDON

SUNRIPE
GOLDEN VIRGINIA CIGARETTES

Extra kwaliteit en extra formaat

ALVANA - DEN HAAG

DE FEESTWIJN

BIJ UITNEMENDHEID IS EN BLIJFT DE

CHAMPAGNE LOUIS ROEDERER

VERKRIJGBAAR IN DE SOCIETEIT „PHOENIX”

AGENTEN: **N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's Wijnhandel** Den Haag - ROTTERDAM - Arnhem

JEAN ANTONIETTI
PIANIST

THORBECKELAAN 191, DEN HAAG - TELEFOON 333705

LESSEN VOOR EERSTBEGINNEN-DEN, MEER- EN VERGEVORDERDEN

PIANO-AVOND in Diligentia, Den Haag, op MAANDAG 13 MRT. 8.15 u. Programma o.a. Beethoven, Chopin. Kaarten à f. - en f 1.50.

STEUNT UW ADVERTEERDERS!